

på den ene side på, at det skulle være en NATO-styrke, selv om man godt vidste, at dette var uacceptabelt for både russerne og for serberne.

Her vil jeg godt spørge fru Helle Degn, om hun ville uddybe, om der kunne have været videre forhandlingsmuligheder på det punkt, om hun mener, at Vesten i øjeblikket skal gå ind og forhandle reelt med henblik på at få en løsning på det spørgsmål, der i øjeblikket adskiller især i forhold til russerne, nemlig sammensætningen af den fredsbevarende styrke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Helle Degn mener, at når det drejer sig om diktatorer, så kan vi godt se bort fra den internationale retsorden, så kan NATO godt tage sig selv til rette og selv fastlægge de internationale spilleregler. Det rejser unægtelig – synes jeg, vil jeg sige til fru Helle Degn – nogle spørgsmål.

For det første er der jo andre diktatorer og diktatorlignende stater, som man ikke griber ind over for. For det andet er der f.eks. situationer, hvor det kan være en stat med et parlamentarisk demokrati som f.eks. Israel, der fordriver folk og gør dem til flygtninge, men som man ikke griber ind over for. Så jeg synes ikke rigtigt, der er nogen indre sammenhæng i den retsorden, som fru Helle Degn her er ved at forsøge at bygge op. Der er ingen konsekvens og logik i den i hvert fald.

Så vil jeg godt spørge fru Helle Degn: Betyder det, at man først tilsluttede sig USA's krig mod Irak uden FN-mandat, så tilsluttede man sig NATO's krig mod Serbien uden FN-mandat. Hvor langt skal det få lov til at fortsætte? Hvor længe kan FN's troværdighed som den organisation, der skal løse den slags problemer, holde til, at man farer frem på den måde uden retsgrundlag? Det synes jeg unægtelig var et spørgsmål, Socialdemokratiet burde tænke meget over inden det kommende NATO-topmøde her om en halv snes dage.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg blev også lidt i tvivl om, hvorvidt det militære kort var det sidste kort, der altid skal trækkes, eller om det altid var det sidste, der skulle trækkes. Men det var egentlig ikke det, jeg kom herop for.

Mener fru Helle Degn ikke, at det er krænkelse af en stats suverænitet, at fremmede magter overskrider grænsen og bombarderer?

Med hensyn til presset på Milosevic får jeg lyst til at minde fru Helle Degn om, at for godt et år siden demonstrerede tusindvis af mennesker i Beograd mod Milosevic, og der var en bred international irritation over det, der foregik i forhold til befolkningen i Kosovo. Hvor er det pres henne nu? Hvor er det interne pres henne på Milosevic? Hvad har det her betydet for Montenegros syn på Milosevic? Hvad har det betydet for Montenegros syn på NATO? Det pres, som Milosevic muligvis tidligere var udsat for, er i hvert fald helt og ganske borte nu.

Helle Degn (S):

Til hr. Holger K. Nielsen, først vedrørende det sidste kort. Beklageligvis var man efter min opfattelse nået et skridt på vejen i forhandlingsprocessen, men samtidig udviklede der sig en humanitær katastrofe, som man ikke kunne lukke øjnene for, og derfor måtte man agere, samtidig med at man kunne sige, at man var nået et vist punkt i forhandlingerne, men der var ingen i det internationale samfund, der kunne holde til det.

Og det undrer mig, at hr. Holger K. Nielsen kan holde til hver dag at sidde og se på, hvordan folk bliver tvangsfordrevet, uden at han kommer med et eneste forslag til en løsning.

Det samme gælder for fru Pernille Frahm. Krænkelser af en national stat – ja, men spørgsmålet er, om det er menneskerettighederne og det enkelte menneskes ret, der står foran en diktators ret til at massakrere sin egen befolkning, til at tvangsdeportere sin egen befolkning. Her vil jeg gerne have et svar fra fru Pernille Frahm. Jeg synes, hun vender problemstillingen fuldstændig om.

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er ikke fra Socialdemokratiets side på noget tidspunkt givet udtryk for, at vi ønsker at se bort fra internationale spilleregler. Det har vi ikke på noget tidspunkt udtalt os om. Vi mener, at hr. Keld Albrechtsens opfattelse, som jo gang på gang er blevet fremlagt her i Folketinget – det gør den ikke mere rigtig – underminerer FN's troværdighed. Ved intet at sætte op for at forsvare de fælles henstillinger og resolutioner, som FN's Sikkerhedsråd gang på gang har truffet, ved ikke at respektere dem, underminerer hr. Keld Albrechtsen lige præcis FN's Sikkerhedsråds beslutninger.